

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0036 van 29 maart 2011
in de zaak 2009/0006/A/2/0004

In zake: de heer [REDACTED], wonende te 3511 Hasselt, [REDACTED]

Verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

Verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 13 oktober 2009, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 16 september 2009.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij de vergunning geweigerd voor de tijdelijke opslag en sorteren van allerlei materialen en metaal in één of twee containers.

Het betreft een perceel, gelegen te 3511 Hasselt (Stokrooie), [REDACTED], en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 20 april 2010.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan SPAAS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en de heer Tom ROOSEN, bestuurssecretaris, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 30 april 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *“gebruiken, aanleggen en inrichten van grond voor het opslaan van gebruikte voertuigen en andere materialen”*.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

Het perceel, onderdeel van een geheel dat voor het grootste deel in gebruik is door iemand anders (46a81ca), is voor het restant (15a81ca) in gebruik door de verzoekende partij als zelfstandig handelaar in metaal.

Op 2 augustus 2007 neemt het college van burgemeester en schepenen akte van de melding om ter plaatse een inrichting voor de opslag van schroot te exploiteren.

Op 10 april 2009 stelt men vast dat zonder stedenbouwkundige vergunning containers geplaatst zijn en allerlei materialen en/of afval gestapeld zijn in functie van een schrootopslagplaats. Volgens de beschrijvende nota bij de aanvraag gaat het om een ‘tijdelijke opslag’.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan Hasselt-Genk, deels in een woongebied met landelijk karakter en deels in een woonuitbreidingsgebied gelegen.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het advies van de gemeentelijke milieudienst van 19 mei 2009 is gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt weigert op 18 juni 2009 de stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

Overwegende dat de aanvraag betrekking heeft op het gebruiken, aanleggen en inrichten van grond voor opslaan gebruikte voertuigen en andere materialen;

Overwegende dat het perceel gelegen is buiten de grote ring rond Hasselt, aan de [REDACTED] te Stokrooi.

Overwegende dat de aanvraag werd ingediend na het vaststellen van een bouwovertreiding met dossiernr. 2009/00035, op klacht van omwonenden.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat het voorgestelde niet aanvaardbaar is in de ruimtelijke context.

Overwegende dat het uitbaten van een handelszaak in oud ijzer niet geschikt is in een woonuitbreidingsgebied, dat de functie storend is voor de omliggende percelen en het uitzicht van de omliggende tuinen schaadt.

Overwegende dat de voertuigen en materialen op volle grond worden gestockeerd, dat er geen verharding wordt aangelegd. Overwegende dat er een risico is op grondvervuiling, aangezien de benzine, olie en dergelijke, afkomstig van autowrakken, gewoon de grond insijpelt.

Overwegende dat het gevraagde om deze redenen niet kan worden geregulariseerd.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp niet bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Tegen deze beslissing tekent verzoekende partij op 15 juli 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De gebruiker van het grootste deel van het perceel dient spontaan een bezwaarschrift in, met benadrukking van de ruimtelijke context.

In zijn verslag van 26 augustus 2009 adviseert de provinciale dienst ruimtelijke ordening-vergunningen de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de partijen te hebben gehoord op 3 september 2009, beslist de verwerende partij op 16 september 2009 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren overweegt hierbij het volgende:

“...

Overwegende dat de deputatie het standpunt van het college van burgemeester en schepenen is volledig bijtreedt; dat voorliggende aanvraag niet bestaanbaar is met de bepalingen van het gewestplan; dat het woonuitbreidingsgebied waarin het onderhavig perceel deels is gelegen, nog niet geordend is door enig gedetailleerd plan; dat zolang over de ordening van het gehele woonuitbreidingsgebied niet is beslist komt dit gebied uitsluitend in aanmerking voor groepswooningbouw;

Overwegende dat de gevraagde tijdelijke opslag van schroot niet aanvaardbaar is binnen de woonzone met landelijk karakter; dat het perceel zich volledig situeert achter de residentiële bebouwing langs de [REDACTED] en de [REDACTED]; dat de opslagplaats de woonfunctie van het gebied verstoort; dat het aan- en afvoeren en het opslaan van schroot in open lucht achter de tuinen van omwonenden visueel storend is en geluidshinder veroorzaakt; dat er terzake verwezen kan worden naar het proces-verbaal van 2009 dat opgesteld werd naar aanleiding van een klacht van omwonenden;

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 17 september 2009.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 13 oktober 2009, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij vraagt de Raad het volgende:

*“Om deze redenen, vraagt verzoeker U, overeenkomstig de bepalingen van de nieuwe Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de beslissing van de Bestendige Deputatie dd. 16 september 2009 te willen vernietigen, en ondergeschikt aan ondergetekende alsnog een tijdelijke vergunning te willen verlenen tot 2012
...”*

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij vraagt in eerste instantie de vernietiging van het bestreden besluit. Dit verzoek is uiteraard, gelet op artikel 4.8.1, tweede lid VCRO juncto artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO, ontvankelijk.

In zoverre de verzoekende partij van de Raad vraagt haar een tijdelijke vergunning te verlenen, is haar verzoek manifest onontvankelijk.

De Raad heeft immers, als administratief rechtscollege, enkel een annulatiebevoegdheid, waarbij hij tot vernietiging zal overgaan indien hij na een legaliteitstoets vaststelt dat de bestreden beslissing onregelmatig is (artikel 4.8.3, §1 VCRO). De Raad mag als administratief rechtscollege niet tot een beoordeling van de aanvraag overgaan. Ook de aan de Raad toegekende opportuniteitstoets van de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing, door de overheid, aan de goede ruimtelijke ordening (artikel 4.8.3, §2 VCRO), verleent aan de Raad niet de bevoegdheid om zelf een vergunning toe te kennen of om aan een overheid een injunctie te geven een positieve beslissing te nemen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

In een enig middel voert de verzoekende partij het volgende aan:

“ ...

1) De motivering van de Bestendige Deputatie houdt onvoldoende rekening met de ruimere interpretatie van de definitie “woonzone”, zoals dit onder meer omschreven wordt in:

- het KB dd. 28.12.1972;
 - de omzendbrief dd. 8 juli 1997, gewijzigd dd. 25/01/2002 en 25/10/2002;
 - de nieuwe Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, meer bepaald inzake gebiedsaanduidingen, waar art. 2.2.3, §2, 1° a) vermeldt: “woongebied”, in hoofdzaak bestemd voor wonen en...”
- 2) Tijdens het onderhoud van 3 september 2009 werd aan de Bestendige Deputatie een document voorgelegd getekend door, op één na, alle aanpalende eigenaars waaruit blijkt dat er geen klachten zijn, en de uitgeoefende bedrijvigheid voor de onmiddellijke omgeving geen hinderlijke aspecten meebrengt.
- 3) De mogelijkheid om een tijdelijke vergunning met uitdovend karakter te verlenen, desgevallend onder bijkomende voorwaarden, werd niet in overweging genomen. In casu werd voorgesteld...
- 4) Overigens kan opgemerkt worden dat het perceel ... vóór de inwerkingtreding van het gewestplan ... door de vorige huurder, een aannemingsbedrijf, reeds aangewend was voor een bedrijvigheid die vergunningsplichtig was op grond van dezelfde bepaling ... In dit historisch kader zou de activiteit die tot op heden op het perceel uitgeoefend wordt kunnen beschouwd worden als “vergund geacht”.
- 5) In het kader van “behoorlijk bestuur” veroorlooft verzoeker zich te verwijzen naar de bedrijvigheid die uitgeoefend wordt op de volgende terreinen in de nabijheid:
- in een straal van 500m, op de percelen sectie A, nrs 360/Y, 363/W, 365/C, gelegen ten zuid-westen van de oprit van de brug over het Albertkanaal...woonuitbreidingsgebied...opslag van materialen, grondstoffen, afval van wegenwerken...
 - in een straal van 1000m, op het perceel sectie A, nr 201/L, gelegen ten noord-westen van de brug over het Albertkanaal...woonzone, ... fabricatie en de verkoop van betonprodukten
- ...

De verwerende partij antwoordt hierop dat de kritiek van de verzoekende partij niet tot vernietiging kan leiden aangezien zij nalaat om de determinerende motieven van het bestreden besluit aan te vechten. Voorts stelt de verwerende partij dat zij zich niet alleen heeft aangesloten bij de motieven van het college van burgemeester en schepenen, maar dat zij ook eigen motieven ter ondersteuning van het bestreden besluit heeft gegeven, die duidelijk en afdoende zijn.

Met haar wederantwoordnota, repliceert de verzoekende partij hier eigenlijk niet op. Zij gaat enkel in op de verdere, inhoudelijke argumenten van de verwerende partij, en voegt nog “precedenten” toe en besluit als volgt:

- “ ...
- 1) Kan er op grond van de bestaande regelgeving een vergunning voor de aangevraagde activiteit (beperkt tot opslag en overslag van schroot – geen autokerkhof) toegestaan worden in een “woongebied” in de ruime zin: ja.
(Zie o.m. de mogelijkheden vervat in de omzendbrief dd. van 8 juli 1997, gewijzigd dd. 25/01/2002 en 25/10/2002);
- 2) Wordt door deze activiteit de drempel van het normale nabuurschap overschreden, waardoor overdreven hinder zou ontstaan voor de onmiddellijke buurt: neen.
Zie o.m. de verklaring van aanpalenden voorgelegd tijdens de hoorzetting van 1 september 2009 om het beroepsschrift toe te lichten.
- 3) Veroorzaakt deze activiteit, zoals aangevraagd, vervuiling voor het milieu: neen.
Zie bodemattest OVAM (bijlage 8) – rapport oriënterend onderzoek RSK Group PLC dd. 12/11/2007 (bijlage 9) – melding klasse-3 inrichting (bijlage 10)

4)De antwoordnota van de deputatie geeft op bepaalde punten niet alleen blijk van vooringenomenheid, maar toont nogmaals aan dat de behandeling van dit dossier niet beantwoordt aan het principe van “behoorlijk bestuur” dat van de overheid kan verwacht worden. Overigens dienen specifieke gevallen, eventueel vatbaar voor discussie, op een uniforme wijze behandeld te worden. Zie wederantwoord sub 5.

...

Beoordeling door de Raad

Indien een bestreden beslissing op verschillende motieven steunt die elk op zich de beslissing kunnen verantwoorden, dan moeten die motieven alle onwettig zijn om een vernietiging bij gebrek aan deugdelijke motivering te verantwoorden.

De Raad stelt vast dat het bestreden besluit twee duidelijke weigeringsmotieven bevat.

De bestreden beslissing steunt, voor wat betreft het deel van het perceel dat volgens het gewestplan gelegen is in woonuitbreidingsgebied, op het determinerend motief dat de aanvraag – in strijd met vermeld bestemmingsvoorschrift – geen groepswooningbouw betreft.

Voor wat betreft het deel van het perceel dat gelegen is in woongebied met landelijk karakter, bevat de bestreden beslissing als determinerende motieven dat de gevraagde tijdelijke opslag van schroot onverenigbaar is met de aangrenzende residentiële bebouwing langs de [REDACTED] en de [REDACTED], dat de opslagplaats de woonfunctie van het gebied verstoort en dat het aan- en afvoeren en het opslaan van schroot in open lucht achter de tuinen van omwonenden, visueel storend is en geluidshinder veroorzaakt.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen kritiek formuleert ten aanzien van het eerste determinerende weigeringsmotief met betrekking tot het argument van de groepswooningbouw wat, voor het deel van het perceel gelegen in woonuitbreidingsgebied, op zich genomen reeds voldoende is om de weigering van de stedenbouwkundige vergunning te kunnen schragen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot de verwijzing naar het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna genoemd het inrichtingsbesluit van 1972), de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna genoemd de omzendbrief van 8 juli 1997), en artikel 2.2.3, §2, 1° a VCRO, om aan te tonen dat in “woongebied”, in “woonzone”, méér mag dan wonen alleen. Voornamelijk dit laatste verduidelijkt dat de verzoekende partij toepassing maakt van de algemene gebiedscategorie “woongebied”, daar waar op het perceel in kwestie de specifieke stedenbouwkundige voorschriften van “woonuitbreidingsgebied” en “woongebied met landelijk karakter” van toepassing zijn.

De verzoekende partij maakt op geen enkele wijze aannemelijk, met verwijzing naar wetgeving, rechtspraak of rechtsleer, dat de door haar beoogde werken plaats kunnen vinden deels in een woonuitbreidingsgebied en deels in een woongebied met landelijk karakter. De loutere verwijzing naar het inrichtingsbesluit van 1972 en de omzendbrief van 8 juli 1997 volstaan hiertoe niet.

Deze verwijzingen doen niets af aan de pertinentie van het voormelde motief, zo er al enig verband met dit motief voorligt. Deze kritiek kan dan ook niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.

Bovendien vraagt de verzoekende partij met haar uiteenzetting, voornamelijk in haar wederantwoordnota, aan de Raad om een opportuniteitsbeoordeling, wat echter aan de Raad niet toekomt.

Het niet aanwenden van een uitgewerkt gegrond middel tegen het determinerend motief met betrekking tot de groepswoningbouw in het woonuitbreidingsgebied leidt ontegensprekelijk tot de ongegrondheid van het beroep.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard, in zoverre de verzoekende partij van de Raad vraagt haar een tijdelijke vergunning te verlenen.
2. Het beroep wordt voor het overige ontvankelijk doch ongegrond verklaard.
3. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 maart 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS